

pel Dr. I. ORSOLA

Com s'agreuja la Blennorràgia

Dèiem en un article anterior que la blennorràgia es cura tan més bé i més de pressa quan més aviat es comença el tractament. Ara bé, tractar una blennorràgia no vol dir fer coses i més coses i sobre tot fer-les sense ordre ni concert. Molt sovint és així, amb tractaments arbitraris, com en comptes de curar-la s'agreuja una blennorràgia i es fan mèrits perquè aquesta passi a crònica.

A cap malalt afecte de tifoide o de pulmonia o de qualsevol altra malaltia se li ocorre intentar la guarició d'aquesta sense una direcció mèdica. En canvi quan de blennorràgia es tracta, no sempre es procedeix així i sovint es fa tot menys el primer i l'únic que s'hauria de fer, que és, quan més aviat millor, confiar la malaltia a un bon metge.

Sovint s'intenta el tractament de la blennorràgia sense la intervenció del metge. La blennorràgia és una malaltia que no s'ha de menyspreuar, és una malaltia seriosa i negligir-la o tractar-la sense to ni so és una imprudència temerària que sovint es paga cara. La causa d'aquesta imprudència temerària, desgraciadament tan freqüent, cal buscar-la sovint en el desig del pacient que no se sàpiga que està malalt. ¡Encara avui molts anomenen aquesta malaltia *enfermetat secreta!*

El curiós és que per amagar-lo no es confia *el secret* a un metge, però si, molt sovint, a un amic de platxeri o a un practicant de farmàcia o... a un *curandero*; qualsevol d'aquests individus consultats donarà el seu consell i aquest consell, que no està fonamentat en cap base mèdica i que molt sovint anirà acompanyat d'unes píldores o d'una xeringa per rentats de la uretra, es segueix amb tota bona fe i amb plena inconsciència. La conseqüència, si el malalt no té un excés de sort, serà una blennorràgia de llarga durada, contra la qual, més d'hora o més tard, haurà d'intervenir el metge, i no sempre amb els resultats que el pacient hauria obtingut de començar per allà on ha acabat, això és, per sotmetre's a un tractament ben dirigit i fet amb consciència i coneixement perfecte del que és la malaltia.

Com veieu, insistim molt en què el primer que s'ha de fer en la blennorràgia és buscar assistència mèdica. En la lluita contra la difusió de les malalties sexuals el perfecte tractament dels individus malalts i llur allisonament perquè sàpiguem protegir-se ulteriorment del perill, és d'una gran importància. És evident la importància social de la difu-